

பாண்டியர்களும் மொழிப்பயன்பாடும்

M. காளிமுத்து

பி.ஏ.இரண்டாம் ஆண்டு, வரலாற்றுத்துறை,
நாகரத்தினம் அங்காளம்மாள் கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி, மதுரை.

முனைவர் ரா. தாமரைக்கண்ணன்

உதவிப்பேராசிரியர்

வரலாற்றுத்துறை, நாகரத்தினம் அங்காளம்மாள் கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி, மதுரை.

முன்னுரை:

பாண்டியர் என்பவர்கள் இந்திய நிலப்பரப்பில் தென்பகுதியில் ஆட்சி செய்தவர்களாவர். இவர்களின் வரலாற்றினை விளக்குவதில் ஆராய்ச்சியாளர்களிடையே நிலப்பரப்பு ரீதியாகவும் காலத்தை நிர்ணயிப்பது ரீதியாகவும் பல கருத்துக்கள் நிலவி வந்தாலும் மொழி அடிப்படையில் தமிழை பாண்டியர்கள் சங்கம் வைத்து வளர்த்தார்கள் என்பதில் ஆய்வாளர்களிடையே ஒருமித்த கருத்தே நிலவி வருகிறது என்பதில் ஐயமில்லை.

தமிழ் சங்கங்கள்:

பாண்டியர்கள் தமிழை வளர்க்க காலந்தோறும் நான்கு தமிழ் சங்கங்கள் இன்றுவரை அமைத்து தமிழுக்கு தமிழறிஞர் பெருமக்கள் தொண்டு செய்து வந்துள்ளனர். இந்த தமிழ்ச்சங்கங்கள் மூலம் புலவர் பெருமக்கள் எண்ணற்ற இலக்கிய இலக்கண நூல்கள் செய்து தமிழ் மொழிக்கு தொண்டு செய்து வந்துள்ளனர். அவற்றில் சங்க நூல்களான பத்துப்பாட்டு, எட்டுத் தொகை, பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்கள், பதினெண் மேற்கணக்கு நூல்கள், போன்றவை நமக்கு கிடைத்தவற்றில் சில ஆகும். மேற்கூறிய நூல்கள் தவிர தமிழில் எண்ணற்ற நூல்கள் வெளிவராமலேயே அழிந்திருக்கலாம். அவ்வாறு அழியாமல் நீண்ட காலத்திற்கு ஆவணமாக இருக்க வேண்டும் என்று சில பண்டைய பாண்டிய மன்னர்கள் கருதினர். அவர்கள் அழியாமல் காக்க வேண்டும் என்று கருதி தமிழ் எழுத்துக்களை பாறைகளிலும், கற்களிலும், செம்புத் தகடுகளிலும் எழுத்துக்களை பொறிக்க முற்பட்டனர். அவற்றின் அடிப்படையில் தமிழ் எழுத்துக்கள் ஆரம்ப காலகட்டத்தில் தமிழ் பிராமி என்ற வடிவத்திலும் தற்போது அவை “தமிழ்” என்று அழைக்கின்றோம். பிறகு கிரந்த வடிவிலும் வட்டெழுத்து வடிவிலும் பிறகு தற்போதைய திருந்திய வடிவிலும் தமிழ் எழுத்துக்களை நமது பாண்டிய மன்னர்கள் கோவில் சுவர்களிலும் குகைகளிலும், குடைவரை கோவில்களிலும், வெற்றியை பறைசாற்றும் தூண்களிலும், வீரத்தைப் போற்றும் நடுகற்களிலும், நீர் மேலாண்மை குமிழித் தூம்பு துண்களிலும் தமிழ் மொழிகள் படிநிலை வளர்ச்சிகளை காட்டும் விதமாக காலத்திற்கு ஏற்றார்போல் மொழி வளர்ச்சி அடைந்து வந்துள்ளது. அந்த வகையில் பொறிக்கப்பட்ட தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சியை விளக்கும் விதமாக தமிழ்க் கல்லைட்டு மதுரை மாவட்டம், மாங்குளம் அருகே மீனாட்சிபுரத்தில் காலத்தால் முற்பட்ட தமிழ் கல்லைட்டு அங்குள்ள பாறைகளில் இடம்பெற்றுள்ளன.

பாறைகளில் தமிழ்:

மாங்குளம் (மீனாட்சிபுரம்) தமிழ் கல்வெட்டு:

முன்றாம் நூற்றாண்டில் பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன் (சங்ககால பாண்டிய மன்னன்) பணியாளான “கடலின் வழி” என்பவர் சமனப் பள்ளி(பாளையம்)வெட்டிக் கொடுத்துள்ளார் என்ற செய்தியை பண்டைய தமிழ் மொழி வடிவத்தில் காலந்தோறும் அழியாமல் தம்மன்னனின் பெயரும் தம் பெயரும் தம் செயலும் அழியாமல் இருக்க வேண்டும் என்று கருதி தமிழ் எழுத்தைப் பொறித்து வைத்துள்ளனர். மேலும் இங்குள்ள தமிழ் கல்லைட்டுகள் அனைத்தும் பாறைக்குகைகளின் விழிம்புகளில் சமணர்களுக்கு பள்ளி அமைத்துக் கொடுத்தவை மற்றும் செப்பனிட்டது தொடர்பான கல்வெட்டுகளாகும்.

மேலும் இதுபோன்ற பாறை எழுத்தும் பொறிப்புகள் கீழ்க்குயில்குடி சமணர் மலையிலும் தமிழ் எழுத்து வடிவைக் காணலாம்.

நடுகற்களில் தமிழ்:

இதுவரை கிடைத்த நடுகற்களில் கல்வெட்டு பொறிக்கப்பட்டதில் பழமையானது ஆண்டிப்பட்டி அருகே புலிமன்கோம்பை நடுகல்லாகும். இவற்றில் தமிழி எழுத்துக்கள் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. இங்கு இரண்டாயிரம் ஆண்டுகள் முற்பட்ட சங்ககால “3” நடுகற்கள் ஆய்வாளர்களால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது. அதுவரை தமிழ் நாட்டில் தமிழர்களுக்கு சங்ககாலத்தில் தமிழை நடு கற்களில் பதிவு செய்யவில்லை என்ற நிலையே இருந்து வந்தது. இந்த நடுகற்களில் தமிழி எழுத்துக்கள் இடம் பெற்றிருந்ததை வைத்தார்க்கும்போது சங்க காலத்திலேயே தமிழர்கள் அழியாத பதிவை நிகழ்த்தவேண்டும என்ற அறிவு அன்றே இருந்துவந்துள்ளதை நாம் அறியலாம்.

அழியாத பதிவாக பாறைகளில் நிரந்தரம்:

தமிழ் பிராமி எழுத்து வடிவத்திற்குப் பிறகு கிரந்த எழுத்துமுறை கிரந்த எழுத்துமுறை பரவலாக பயன்படுத்தப்பட்டு வந்துள்ளது. ஆரம்ப காலங்களில் வட தமிழகத்தில் கிரந்தம் பல்லவர்களால் பயன்படுத்தப்பட்டது. இதனை பல்லவ கிரந்தம் பல்லவர்களால் பயன்படுத்தப்பட்டது. இதனை பல்லவ கிரந்தம் என்மைத்தனர். அதே போன்று கி.பி. ஏழாம் நூற்றாண்டு வாக்கில் புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தில் பாண்டிய மன்னர்களால் கிரந்த எழுத்து தமிழி எழுத்து வடிவிலிருந்து சற்றே மாறுபட்ட வடிவமைப்பில் எழுதத் தொடங்கினார். ஒரு சில ஆய்வாளர்கள் கிரந்தம் வடமொழியை தமிழில் எழுதப் பயன்படுத்தினர் என்றும் கிரந்தம் தமிழ் கலவையற்றது என்றும் கூறி வருகின்றனர். கிரந்தம் தமிழ் பிராமியின் பரிணாம வடிவமாகவும் கொள்ளலாம். மேலும் இதன் எழுத்து வடிவங்கள் புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தில் உள்ள மலைக்கோவில், குடைவரை, குடியியான் மலை, திருமயம் போன்ற ஊர்களில் உள்ள கல்வெட்டுகளில் பாண்டிய மன்னர்களின் கிரந்த எழுத்துப் பொறிப்புகளை காணலாம். உதாரணமாக இங்குள்ள குடைவரைகளில் கிரந்த எழுத்துக்களில் இசைக்கருவியின் பெயரான பரிவாதினி என்ற வாசகம் இடம் பெற்றுள்ளது.

அழியா பதிவில் வட்டெழுத்துக்கள்:

தமிழ் எழுத்துக்கள் எந்த மொழியின் கலவையின்றி தனித்துவமாக எழுதப்பட்டு வந்தாலும் தமிழ் மொழியில் இருந்து சற்று மாறுபட்டு வட்டெழுத்து என்ற மொழிவடிவமும் வளரத் தொடங்கியது. இந்த வட்டெழுத்து 11ம் நூற்றாண்டு வரை தமிழகத்தில் நிலை பெற்றிருந்தது. பாண்டிய நாட்டில் பாண்டிய மன்னர்கள் முற்கால பாண்டியர்களின் வீழ்ச்சி காலமன கி.பி. பத்தாம் நூற்றாண்டு வரை குடை வரைகளில் கோவில் சுவர்கள், பாறை விழுப்புரத்தில், சமண பள்ளிகளில் என வட்டெழுத்துக்களை எண்ணற்ற இடங்களில் பதிவு செய்து வந்துள்ளனர். அவற்றினை ஆய்வாளர்கள் ஒவ்வொரு நாளும் கண்டறிந்து பதிவு செய்து வருகின்றனர் அவற்றில் விருதுநகர் மாவட்டம் கல்விடை கிராமத்தில் உள்ள சிவன் கோவிலின் குளத்தில் தூர்வாரும்போது கண்டறியப்பட்டது. இந்த கல்லெட்டில் இரண்டாம் வரகுணன் என்ற முற்கால பாண்டிய மன்னனின் ஆட்சிக்காலத்தில் தமிழ் மற்றும் வட்டெழுத்து என இருவகை வடிவங்களில் தானம் வழங்கிய செய்தியை நமக்கு கூறுகிறது. மேலும் பாண்டிய மன்னர்கள் என்னதான் மாறுபட்ட எழுத்து வடிவங்களை பின்பற்றியிருந்தாலும் கிரந்தமும் வட்டெழுத்தும் காலத்தோடு தொடர்ந்து பயணம் செய்ய செய்ய முடியாமல் அழிந்து போயின. ஆனால் தமிழ் மட்டும் பாண்டிய மன்னர்களின் பயன்பாட்டில் தொடர்ந்து பயன்படுத்தி வந்தமையால் இன்றைய திருந்திய உன்னத நிலைமை அடைய அரும்பாடுபட்டுள்ளன என்பதில் மாற்றாக கருந்து ஏதும் இல்லை.

முடிவுரை:

பாண்டியர்தன் மொழிப்பயன்பாட்டைப் பொருத்தவரையில் பன்னெடுங்காலத்திற்கு முன்பே முதலில் பழந்தமிழைப் பயன்படுத்தி வந்தனர். இவற்றையே தமிழ் பிராமி என்பர். பின்னர் கிரந்தம் வட்டெழுத்து என்ற மொழி மாற்று வடிவங்களையும் அரசாளும் வேந்தர்களின் எண்ணங்களுக்கு ஏற்ப வேற்று மொழியை பயன்படுத்தினர். பல்வேறு சூழலில் மாற்று மொழிகளை பயன்படுத்தி வந்தாலும் தாக்கம் சற்றும் குறைவு இல்லாமல் தொடர்ந்து பயன்படுத்தப்பட்டு வந்துள்ளது என்பது இக்கட்டுரையின் மூலம் தெளிவாகிறது.

நூற்பட்டியல்:

1. BBC, History – Ancient History in depth: The Story of India, 2011.
2. Pandya Dynasty (Indian Dynasty)- Britannica online Encyclopedia, July 30, 2012

3. கே.ஆர்.ஏ. நரசய்யா, ஆலவாய்
4. பி.வி.ஐகதீச ஐயர், புராதன இந்தியா, சென்னை,1918.
5. இராமாயணம், கிசுந்தா காண்டம்
6. Keay, John, India: A history, Grove Press, India,2000
7. K.A.Nilakanda satri, The Pandian Kingdom, London, 1929.
8. T.P.மீனாக்ஷிசுந்தரம், தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, மதுரை,1977
9. T.S. Subramanian, Hero-stone Discovered in Tamil Nadu, The Hindu,2022.
10. The Times of India, Stone with Tamil Brahmi Script lies Forgotten,2019.